

- II.22.305 ἀλλὰ μέγα ρέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
- II.22.306 “Ως ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὁξύ,
- II.22.307 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
- II.22.308 οἴμησεν δὲ ἀλείς ὡς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
- II.22.309 δς τ' εῖσιν πεδίον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
- II.22.310 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·
- II.22.311 ὥς “Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὁξύ.
- II.22.312 ὁρμήθη δ' Ἀχιλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
- II.22.313 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
- II.22.314 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθῃ δ' ἐπένευε φαεινῇ
- II.22.315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
- II.22.316 χρύσεαι, ἂς “Ηφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
- II.22.317 οἶος δ' ἀστήρ εῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
- II.22.318 ἔσπερος, δς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ,
- II.22.319 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
- II.22.320 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν “Ἐκτορι δίω
- II.22.321 εἰσορόων χρόα καλόν, δπῃ εἴξειε μάλιστα.
- II.22.322 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχεα
- II.22.323 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
- II.22.324 φαίνετο δ' ἥ κληΐδες ἀπ' ὕμων αὐχέν' ἔχουσι
- II.22.325 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὕκιστος ὅλεθρος·
- II.22.326 τῇ δέπι οἱ μεμαῶτ' ἔλαστ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
- II.22.327 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκή·
- II.22.328 οὐδέ ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
- II.22.329 δφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
- II.22.330 ἥριπε δ' ἐν κονίης· δ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
- II.22.331 “Ἐκτορ ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ ἐξεναρίζων
- II.22.332 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἔόντα
- II.22.333 νήπιε· τοῦ δ' ἄνευθεν ἀοσσητήρ μέγ' ἀμείνων
- II.22.334 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
- II.22.335 δς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ
- II.22.336 ἐλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
- II.22.337 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος “Ἐκτωρ·
- II.22.338 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων

- II.22.339 μή με ἔῃ παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
II.22.340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο
II.22.341 δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
II.22.342 σῶμα δὲ οἴκαδέ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
II.22.343 Τρῷες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
II.22.344 Τὸν δέ ἄρετέ τοι δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
II.22.345 μή με κύον γούνων γουνάζεο μὴ δὲ τοκήων·
II.22.346 αἰ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη
II.22.347 ὥμετέ ποταμούμενον κρέα ἔδμεναι, οἶα ἔοργας,
II.22.348 ὡς οὐκ ἔσθε δῆσης γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
II.22.349 οὐδέ εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτέ ποινα
II.22.350 στήσωσέ ἐνθάδέ ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα,
II.22.351 οὐδέ εἴ κεν σέ αὐτὸν χρυσῶν ἐρύσασθαι ἀνώγοι
II.22.352 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδέ ὡς σέ γε πότνια μήτηρ
II.22.353 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται δὲν τέκεν αὐτή,
II.22.354 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
II.22.355 Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
II.22.356 ἦ σέ εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδέ ἄρετέ εὔελλον
II.22.357 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
II.22.358 φράζεο νῦν, μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
II.22.359 ἥματι τῷ δέ τε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
II.22.360 ἐσθλὸν ἐόντερό δέλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλησιν.
II.22.361 “Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε,
II.22.362 ψυχὴ δέ ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
II.22.363 δὲν πότμον γούώσα λιποῦσέ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
II.22.364 τὸν καὶ τεθνήωτα προσηγόρευε δῖος Ἀχιλλεύς·
II.22.365 τέθναθι· κῆρα δέ ἐγὼ τότε δέξομαι διπότε κεν δὴ
II.22.366 Ζεὺς ἐθέλητελέσαι ήδε ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.